

Utlandsavdelningen Sveriges Advokatsamfund

Nyhetsbrev
maj 2007

INNEHÅLL:

ORDFÖRANDEN HAR ORDET

SEKRETERARENS RAPPORT

- Årsmötet i Nice
- Styrelsepresentation

ARTIKLAR & NOTISER

- Fastighetsköp i Frankrike
- Advokatycket i Spanien – Nya Vindar?
- Sverigenytt
- *The Placanica case: the European Court of Justice rules in favour of the gaming industry*

PRESENTATION UTLANDSAVDELNINGENS STYRELSE 2007

BIDRAG TILL NYHETSBREVET

DEN NYE ORDFÖRANDEN GÖRAN RISE HAR ORDET

Bästa vänner och kollegor,

Under ackompanjemang av dunder och blixtrar vid årsmötet den 24 mars 2007 på Hotel West End i Nice blev jag utsedd som ordförande att efterträda giganten Björn Palm-Jensen, som har gjort ovärderliga insatser för vår avdelning.

Jag är glad över denna min nya roll, som dessutom innebär att jag kommer att fortsätta som kassör enligt styrelsens beslut.

Det känns betryggande att Björn Palm-Jensen även ingår som ledamot i den nya styrelsen.

Samma dag som årsmötet höll vi vårt första styrelsemöte, men saknade dessvärre de nyvalda ledamöterna utom Sabine von Uthmann.

Styrelsen fick under årsmötet i uppdrag att – se rapport härom – ta ställning till den infekterade frågan om ordinarie styrelseplats i huvudstyrelsen.

En kamp som Massimo Caiazza utkämpat med nit och omsorg under flera år.

Vi är honom tacksamma för detta.

Styrelsens beslut blev emellertid att det nu var dags för "time-out" i denna viktiga principfråga i avvaktan på att avdelningen fick ytterligare "muskler".

Min och styrelsens ambition är att försöka engagera flera av ledamöterna i avdelningen,

inte minst för att skapa nya nätverk för oss i vårt gamla hemland och även utomlands.

Måhända har Du som läser detta någon idé om hur detta skulle kunna gå till.

Hör gärna av Dig till mig eller någon av de övriga styrelsemedlemmarna!

En viktig fråga - för oss alla – är de nya regler om god advokatsed, som är under utarbetande.

Här måste vi som har gedigen erfarenhet från advokatverksamhet utanför Sverige bidra med våra kunskaper och få det nya regelsystemet att beakta de olika särarter som finns.

CCBE:s regler är givetvis tillämpliga, men vi måste också respektera de regler som det särskilda samfundet kan ha på vår verksamhetsort.

Advokatetiken och de grundläggande principerna för lojalitetsplikten och intressekonflikten kommer vi ständigt i beröring med.

Jag vill därför uppmana alla advokater i avdelning – verksamma eller ej verksamma – att bidra till att det kommande regelsystemet i stor utsträckning blir utformat så att det inte uppstår särskilda "hemmakonflikter" för oss som är verksamma utomlands.

Vi kommer också från styrelsens sida att försöka få förnyade kontakter med de svenska biträdande juristerna som arbetar på utländska advokatbyråer för att försöka stärka sambandet mellan dem, avdelningen och samfundet.

Jag ser nu fram emot ett nytt spännande advokatår med tjänstgöring i avdelningen och i huvudstyrelsen.

Jag önskar Er alla ett framgångsrikt yrkesår.

Göran Rise

SEKRETERARENS RAPPORT

Årsmötet i Nice

Från hela Europa och från USA sammanstrålade svenska advokater på franska Rivieran sista helgen i mars till utlandsavdelningens årsmöte. Fredagen

ägnades åt vidareutbildning med föredrag av legenden Bill Dufwa, vår egen (och knappast mindre legendariske) Björn Palm-Jensen samt representanter för Den Danske Bank. Dagen avslutades med en gemensam middag på Brasserie Flo och trevligt samkväm för de outtröttliga i Beau Rivages hotellbar. Efter en frugal fransk frukost och en uppfriskande promenad (eller joggingrunda) på Promenade des Anglais på morgonen ägde så på lördagen själva årsmötet rum där en ny styrelse valdes och de gamla kämparna Massimo Caiazza och Per Runeland, som varit med sedan avdelningens begynnelse, avtackades. Därpå följde som traditionellt hedersgästen Anne Rambergs redogörelse för aktuella utvecklingar inom advokatvärlden. Efter en underbar lunch med Medelhavsutsikt höll samfundets etikkommitté hearing på eftermiddagen om sitt förslag till nya regler om god advokatsed. Det var en mycket livlig diskussion där kommitténs medlemmar, biträdande chefsjurist Johan Sangborn, Lena Isaksson, som tacknämligt rest ner ända från Umeå, och nestorn Claes Lundblad förklarade och försvarade sina idéer och även med intresse tog del av våra synpunkter. Mer om detta i nästa Nyhetsbrev. En underbar provencalsk middag i gamla stan avrundade en givande dag, varefter de sömnlösa drog vidare genom Nices nattliv. På söndagsmorgonen sågs flera kollegor strosa runt på blomstermarknaden i vårsolen, medan andra upplevde ett minnesvärt besök på konstmuseet Fondation Maeght i St Paul de Vence, innan vi alla på eftermiddagen tog farväl från nya och gamla vänner med förhoppning om ett återseende senast nästa år. Ett stort tack till Per Runeland, som sin vana trogen professionellt organiserat dessa spännande och givande dagar i Nice.

Styrelsrepresentation

Norrländ är kanske inte det första man tänker på när man från Ryska Salongen – benämnd efter tsarfamiljen som ofta besökte denna sal – i anrika hotell West End i Nice tittar ut mot Medelhavets strand, och ändå var just Norrländ något som livligt diskuterades på vårt årsmöte i slutet av mars där utlandsavdelningens medlemmar valde en i stora delar ny styrelse. Representerade är åter kollegor från stora som små europeiska länder (Spanien, Polen, Tyskland, Frankrike, England, Italien och Belgien), stora som små advokatfirmor, alla åldrar och – självfallet – alla kön. Att en styrelse skall återspegla avdelningens sammansättning är en princip vi hållit på sedan grundandet. Och det är en

princip vi sedan dess förgäves kämpat för även i samfundets styrelse. Vi är den enda lokalavdelningen i Sveriges advokatsamfund som inte har en ordinarie representant i huvudstyrelsen. Istället beslutar varje huvudstyrelse att adjungera en representant från utlandsavdelningen, dock utan att ge denne rösträtt. Argumenten mot denna, som vi ser det, starkt diskriminerande behandling är många. Främst är det naturligtvis föreningsrättsligt oförsvarligt att en del av samfundets medlemmar aldrig kan bli valda till ordinarie ledamöter i samfundets huvudorgan. Vi har förvisso möjlighet att göra oss hörda även som adjungerade, men när det kommer till kritan och det skall röstas är vi de enda som inte får deltaga. Adjungeringen må vid grundandet ha varit förstälilig mot bakgrund av att avdelningen då endast bestod av en handfull utomlands verksamma – i mångas ögon exotiska – advokater och man kanske till en början ansåg det som ett experiment att ge "utlänningarna" en egen avdelning, efter att vi varit en obetydlig minoritet i Stockholmsavdelningen. Vi har dock sedan dess etablerat oss som en synnerligen aktiv avdelning (bara utlandsavdelningen kan med fog hävda att runt en tredjedel av alla medlemmar kommer till varje årsmöte), som engagerat driver sina ledamöters hjärtefrågor och som framför allt – genom internationalisering och globalisering – blivit en av bara tre avdelningar i samfundet (Stockholm och västra – alltså Göteborg - är de två andra) som år efter år vuxit kraftigt, medan övriga avdelningar krympt. Motståndet till att ge oss en ordinarie plats i styrelsen kommer främst från storstäderna, utan att vara riktat mot oss. Stockholm har klart sagt att om vi får en plats så kommer även de att kräva en representation som motsvarar avdelningens storlek. Kring hälften av samfundets medlemmar tillhör Stockholmsavdelningen, vilket gör att den tillsammans med Göteborg är starkt underrepresenterad. Ingen vill dock att huvudstyrelsen skall växa. Den är redan nu så stor att ett effektivt arbete är svårt. Lösningen kan alltså inte vara att vi får en ny plats i styrelsen och denna därmed blir större utan att en omfördelning av bestående platser görs. Det är då näraliggande att en av de små avdelningarna avstår en plats till oss. Och då kommer tanken osökt på Norrland. Norrlandsavdelningen är näst minst och har 198 verksamma advokater och två röster i huvudstyrelsen. Vi har 67 verksamma medlemmar och ingen röst. Vi växer medan Norrland krymper och vi har därtill fler biträdande jurister. Håller alltså nuvarande

utveckling i sig kommer avståndet att fortsätta minska och i allt väsentligt bli obetydligt inom överskådlig tid. Tills dess att vi blivit i alla fall jämförbart stora verkar det dock vara svårt att få gehör för vår kamp för en röst i huvudstyrelsen och därför kommer vi under det kommande verksamhetsåret inte att öppet driva frågan på fullmäktige och i huvudstyrelsen. Men vi återkommer, var så säkra.

Karl Woschnagg

ARTIKLAR & NOTISER

Fastighetsköp i Frankrike

(Bidrag: Björn Palm-Jensen, Lassus & Associés, Paris)

Att köpa fastighet i Frankrike är betydligt krångligare än i Sverige och kräver större vaksamhet än vad många svenskar är vana vid.

Till att börja med är mäklarna i allmänhet mycket lokalt verksamma. I Paris bör man till exempel uppsöka mäklare i det arrondissement (staden är uppdelad i 20 sådana) och ofta den del av ett arrondissement där man vill köpa. Det lönar sig sällan att söka för långt bort från det område man vill ha lägenhet i.

Samma objekt kan finnas hos flera mäklare och samtidigt bjudas ut privat, vanligen genom annons i PAP (de Particulier à Particulier), en tidning som finns att köpa varje torsdag och som också har en nätbilaga. Olika mäklarkedjor kan också annonsera objekt på sina webbsidor.

Standardkommissionen är 5 % men kan förhandlas ned.

Höjning av utgångspriset förekommer i princip inte och accepterar man begärt pris kan mäklaren ha fullmakt att för säljarens räkning teckna ett promesse de vente dvs ett försäljningslöfte som inleder ett fastighetsköp och binder säljaren.

Handpenningen är vanligen 10 % men kan ofta förhandlas ned till 5 %. Den skall under inga omständigheter betalas till säljaren utan skall nedsättas – för framtida avräkning mot köpeskillingen eller skadestånd om köpet inte

fullföljs utan giltigt skäl – hos mäklare eller helst notarie.

Promesse de vente måste inregistreras hos skattemyndigheten för att ha varaktig giltighet. Köparen har rätt att dra sig ur under en vecka efter delgivning, vilket normalt sker i samband med undertecknandet.

Ett alternativ till promesse de vente är compromis de vente. Det är en handling som binder båda parter i och med undertecknandet. Den bör innehålla ett antal suspensiva villkor.

Den som söker lån har rätt att disponera sex veckor för att söka lån. Denna rätt kan undantas men det förutsätter att det uttryckligen anges.

Franska banker ser traditionellt mer till låntagarens betalningsförmåga än objektets värde. De kräver dessutom att låntagaren tar en försäkring för betalningsförmåga vid dödsfall eller invaliditet. Premien läggs till räntan. Flera skandinaviska banker lämnar lån på "svenska" villkor.

Pantbrev finns inte utan vid varje överlåtelse dödas befintliga inteckningar och i förekommande fall registreras nya. Det kostar mindre att registrera inteckningar i samband med köp än vid ett senare tillfälle.

Både promesse de vente och compromis de vente kan utfärdas av parterna (sous seign privé) eller av en notaire. De måste alltid följas upp genom att en notaire utfärdar en "acte authentique".

En acte authentique kan en notaire utfärda även i andra sammanhang. Betydelsen av en sådan handling är att den utgör fullt bevis för en överenskommelse eller utfästelse samt plats och tidpunkt för dess utfärdande. Beträffande fastighetsöverlåtelse har notairen monopol och man har inget sakrättsligt skydd förrän en acte authentique är upprättad. Alla överlåtelse, även benefika och arv, måste registreras av notaire.

Det brukar ta mellan två och tre månader, ibland mer, efter det att den första handlingen utfärdats innan en acte authentique kan upprättas.

Notaire är en privatpraktiserande person som vid fastighetsköp (och även i andra fall, men inte alltid) utför myndighetsuppgifter. Detta hindrar inte att notairen kan utforma avtalet så

att det övervägande tillgodoser till exempel en viktig klients intressen.

En notaire kan medverka vid försäljning i hela landet oberoende av var han/hon har sitt kontor. Köparen kan alltid anlita sin "egen" notaire även om säljaren utsett en sådan. Notairen delar då på arvoden så kostnaderna ökar inte. Av den avgift om runt 7 % som uttas vid köpet erhåller notairen mindre än en procent. Det mesta går till staten.

Notairen har skyldighet att ta fram alla de olika intyg som fransk lag kräver. Dessa avser bland annat kvadratytan, förekomsten av termiter, bly, asbest, ledningar för naturgas mm. De utfärdas av därtill behöriga företag. Kraven är längre gående för lägenheter än för villor.

Bostadsrätt förekommer inte i Frankrike. Lägenheter förvärfas med äganderätt. Gemensamma utrymmen och angelägenheter regleras av ett "règlement de copropriété", som bland annat anger lägenhetens andel i gemensamma kostnader och för vilken typ av åtgärder samtycke från övriga delägare erfordras. I allmänhet sköts fastigheten av en professionell fastighetsförvaltare (syndic) inom ramar som fastställs på en årlig stämma. Fastigheter säljs i befintligt skick och det är ovanligt att man med framgång kan föra talan om fel. Därför är det viktigt att man anlitar en sakkunnig för besiktning av fastigheten före köp.

Enligt de flesta dubbelbeskattningsavtalen är beskattningsrätten för fastigheter förbehållen den stat där fastigheten är belägen. Förutom de lokala skatterna (taxe foncière och taxe d'habitation) måste en svensk ägare betala skatt på eventuella hyresinkomster och realisationsvinster samt förmögenhetsskatt.

De lokala skatterna varierar men är ofta inte avskräckande. Givetvis bör man begära besked om storleken på dessa före köp. Taxe foncière brukar man vid köp fördela pro rata i förhållande till den tid under året som man ägt fastigheten, medan taxe d'habitation i princip betalas av den som den 1 januari disponerade fastigheten.

Hyra beskattas för fysisk person normalt som inkomst av tjänst. Om ett svenskt företag köper fast egendom kan det riskera att beskattas för en fiktiv inkomst oberoende av om fastigheten hyrs ut eller ej.

Reavinst beräknas som försäljningspris minus inköpskostnader. Uppräkning sker med hänsyn till inflation. Efter fem år minskas vinsten med 10 % per år. Detta innebär att vid försäljning efter 15 års innehav utgår ingen reavinstskatt.

Förmögenhetsskatten beräknas med utgångspunkt från fastighetens marknadsvärde och utgår i en stigande skala med 0,55 % för ett belopp överstigande 760 000 euro till 1,8 % för ett belopp överstigande 15 810 000 euro.

Preskriptionstiden för inkomstskatter är i normalfallet 3 år från innevarande år (år 2007 är skatter fram till och med 2003 preskriberade).

För förmögenhetsskatten är emellertid preskriptionstiden 10 år och straffavgifterna betydligt högre än vid inkomstskatter. Detta kan få katastrofala följder vid arv, där arvlåtaren underlåtit att i Frankrike deklarerat för förmögenhetsskatt, inte minst därför att den arvsskatt som tas ut därutöver är förhållandevis hög. Eftersom skatten beräknas på ett uppskattat försäljningsvärde och marknaden haft en mycket positiv utveckling de senaste åren finns det anledning att kontrollera situationen för många med semesterbostad i Frankrike.

Advokatyret i Spanien – Nya Vindar?

(Bidrag: Göran Rise, ordförande i Utlandsavdelningen)

I nuläget är det enda kravet för att utöva advokatyret i Spanien att inneha titeln *Licenciado en Derecho* (ungefär jur.kand.) och registrera sig i en provinsavdelning av *Colegio de Abogados* för att vara verksam inför domstol.

Det finns sålunda inte ett gemensamt advokatsamfund i Spanien utan landet är uppdelat på olika samfund för varje provins.

I höstas antogs en ny ordning för att bli medlem i advokatsamfundet.

Emellertid kommer denna nya författning inte att träda i kraft förrän tidigast om 5-6 år.

Avsikten är att denna skall vara tvingande och att den som vill söka inträde som advokat skall genomgå en särskild kurs som kan ta i anspråk ca ett år.

De olika provinsiella samfunden får rätt att bedriva denna kursverksamhet efter godkännande av Justitiedepartementet.

Kursen utmynnar i ett prov, som måste bli godkänt för att kunna söka behörighet som advokat.

Syftet med kursen är att harmonisera reglerna med de regler, som gäller i andra EU-länder och som är vägledande för advokater (jfr. CCBE reglerna).

Den som redan är antagen som ledamot behöver inte underkasta sig det nya regelsystemet.

Detta kort om vad som är på gång i Spanien.

¡Hasta Luego!

Sverigenytt

(Bidrag: Maria Halvarsson och Linda Olsson Sjöström, Ashurst Advokatbyrå AB, Stockholm)

Länsrätten: Fråga om barn som är bosatt i annat EU-land har rätt till barnbidrag

Föräldrarna utvandrade 1996 till Grekland men återvände 2003 till Sverige. De beviljades uppehållstillstånd 2004 och har sedan dess arbetat på ett företag i Göteborg. Deras två barn, födda 1987 och 1990, går i skola i Grekland och bor hos sin farmor vilket de har gjort sedan föräldrarna återvände till Sverige. Barnbidrag från Grekland utgår inte för de båda barnen. Moderns begäran om barnbidrag för barnet född 1990 avslogs av försäkringskassan med motiveringen att barnet inte varaktigt bor med föräldrarna.

Länsrätten anser med stöd av en dom i EG-domstolen (mål C-255/99) att barnet ska anses vara en familjemedlem till föräldern som bor i ett annat land än barnet. I egenskap av familjemedlem i en arbetstagers familj ingår barnet därmed i den personkrets som omfattas av tillämpningsområdet för förordningen 1408/71¹. Utgivandet av familjeförmåner ankommer primärt på Sverige då modern endast arbetar i Sverige. Således ska barnbidrag utgå för barnet som om det vore

¹ Rådets förordning (EEG) nr 1408/71 av den 14 juni 1971 om tillämpningen av systemen för social trygghet när anställda, egenföretagare eller deras familjemedlemmar flyttar inom gemenskapen.

bosatt i Sverige då förutsättningarna för att få helt allmänt barnbidrag är uppfyllda.

Kammarrätten: Fråga om rätt till uppskovsavgift vid förvärf av ersättningsbostad i annat EU-land

En man gjorde vid en försäljning av en bostadsrätt i Sverige en vinst om 240 000 kr. Han köpte i samband med detta en ersättningsbostad, ett småhus, i Danmark och yrkade vid inkomsttaxeringen för 2003 uppskov med beskattningen av den kapitalvinst han gjorde vid försäljningen i Sverige. Då ersättningsbostaden låg i utlandet nekades mannen uppskov med beskattningen av Skatteverket, i vars bedömning länsrätten instämde.

De regler som fanns för 2003 års taxering som anger att ersättningsbostaden ska vara en tillgång i Sverige utgör enligt kammarrätten ett otillåtet hinder för den fria rörligheten för personer som föreskrivs i EG-fördraget. Skatteverket har därför inte rätt att neka den skattskyldige uppskovsavgift för kapitalvinst vid avyttring av bostad med hänvisning till att ersättningsbostaden ligger i Danmark. Huruvida övriga förutsättningar för uppskovsavgift är uppfyllda bör primärt prövas av Skatteverket varför länsrättens dom upphävs och frågan återförvisas till Skatteverket för ny prövning.

De svenska reglerna har ändrats med verkan den 1 februari 2007².

Lagrådsremiss: Utökad tillsyn av kontanter som transporteras in och ut ur EU

I en lagrådsremiss föreslås ett antal lagändringar i syfte att möjliggöra en riktig tillämpning av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1889/2005 av den 26 oktober 2005 om kontroller av kontanta medel som förs in i eller ut ur gemenskapen. Nämda förordning föreskriver exempelvis en anmälningsplikt för den som vill passera EU:s gränser med mer än 10 000 Euro i kontanta medel.

Den utökade kontrollen av kredit- och finansinstituten transaktioner kan leda till att kontanta medel istället flyttas fysiskt för att undgå upptäckt. Det är därför nödvändigt med en utökad kontroll av de kontanta medel som förflyttas för att förhindra penningtvätt och

organiserad brottslighet, såsom exempelvis finansiering av terrorism. Anmälan kan göras skriftligt eller elektroniskt. Efterlevnaden av anmälningsplikten föreslås kontrolleras av Tullverket, polis och Kustbevakningen som ska få göra undersökningar av såväl transportmedel som bagage. Kroppsvisitation ska vara möjlig vid misstanke om att anmälan inte har gjorts och även kvarhållande av de kontanta medlen föreslås om det är nödvändigt för att genomföra en kontroll.

Lagförslaget föreslås träda i kraft den 15 juni 2007 vilket är samma dag som EG-förordningen börjar tillämpas.

The Placanica case: the European Court of Justice rules in favour of the gaming industry

(Bidrag: Anna Cumzelius, Associate, Magnusson Stockholm)

In a judgment from the European Court of Justice on March 6, 2007 the court established that national legislation which prohibits the pursuit of the activities of collecting, taking, booking and forwarding offers of bets, without a licence or a police authorisation issued by the Member State concerned, constitutes a restriction on the freedom of establishment and the freedom to provide services.

The reference for a preliminary ruling was made in the course of criminal proceedings in Italy against three individuals failing to comply with the Italian legislation governing the collection of bets. The three individuals operated as agencies for an English company operating in the betting and gaming sector in the UK.

Under the licensing system in use in Italy, the number of operators is limited. An operator wishing to pursue an activity in the betting and gaming sector in Italy must obtain a licence and a police authorisation. Such licence could previously only be obtained by means of a tender procedure excluding certain types of operators, in particular companies whose shares are quoted on regulated markets where individual shareholders are not always identifiable at any given moment. Since the last tender procedure was made in 1999 and no new procedure has been planned, the Court noted that the previous exclusion from the betting and gaming sector of companies

² SFS 2006:1520.

quoted on regulated markets is liable to produce effects until the year 2011.

The Court found that the tender procedure excluding operators in the form of companies whose shares are quoted on the regulated markets from the betting and gaming sector violates Community law. As regards the lack of police authorisation, the Court stated that this fact cannot be valid ground for complaint in respect of the three individuals since they were unable to obtain authorisations because the grant of an authorisation presupposed the award of a licence which, in contrary to Community law, those persons were unable to obtain.

As regards the criminal penalty laid down in the national legislation, the Court ruled that a Member State may not apply criminal penalty for failure to complete an administrative formality where such completion has been refused or rendered impossible by the Member State concerned in infringement of Community law.

Our Commentary

(Bidrag: Henrik Norsk Hoffmann, Associate, Magnusson Copenhagen)

With its ruling in the joined cases Massimiliano Placanica C-338/04, Christian Palazzese C-359/04 and Angelo Sorricchio C-360/04 (hereafter Placanica) the ECJ has again overruled national gambling legislation designed to protect a national gambling monopoly of a Member State.

With the Placanica ruling ECJ is clarifying its ruling in the Gambelli case of Nov. 2003 making it clear that monopolies are not a proportionate way to regulate gambling activities. Further, the Placanica ruling also gives new and more precise indications of what the ECJ considers "proportionate" in regard to restrictions on gaming operators licensed in other Member States possibilities of offering their services throughout the European Union.

In this case the ECJ and the Advocate General clarify that an operator licensed in one Member State should be able to operate in all Member States since all governments strive to achieve the same goals. Placanica basically allows commercial operators with a license in an EU Member State to ignore prohibition and licensing regimes that are in violation of the EU-Treaty, and operate without a license, and

thereby intensify the pressure on the national governments to design gaming legislation in conformity with the treaty.

In other words this ruling offers a higher level of protection for gaming operators licensed in one Member State wishing to offer its services in other Member States, it provides new arguments for the European Commission in its efforts to abolish the state owned gaming monopolies, and finally supports commercial operators' claim for damages in cases where national prohibitive legislation in violation of the treaty has been enforced to the disadvantage of the commercial operators.

PRESENTATION UTLANDSAVDELNINGENS STYRELSE 2007

Göran Rise, ordförande

Göran blev medlem i Advokatsamfundet 1971 och är sedan 2002 också medlem av El Ilustre Colegio de Abogados de Málaga.

Han är sedan 1999 verksam i Nueva Andalucía, Spanien, och driver Advokatfirman Björn Rosengrens representationskontor.

Göran har tidigare varit verksam som delägare i Advokatfirman Rise och Bolmstrand, Kristianstad, Advokatfirman Lundius Laurin & Ljungholm Malmö och Advokatfirman Lindahl i Stockholm.

Under 80-talet var han anställd som bankdirektör i Svenska Handelsbanken.

Göran arbetar nu med "lite av varje" med huvudsaklig inriktning på processer och affärsjuridik.

Han gillar att laga mat!

Dan Person, vice ordförande

Dan har sedan 1997 arbetat i Warszawa såsom delägare och chef för Magnussons

kontor. Han arbetar huvudsakligen med fastighets- och byggnadsfrågor, tvistelösning samt avtals- och bolagsrätt.

Dan har också ett förflutet hos Mannheimer Swartling Advokatbyrå och har även drivit egen verksamhet. Han blev medlem i samfundet 1993.

Dan är aktiv inom olika styrelser, bl.a. i the Swedish Business Club i Warszawa och the Scandinavian-Polish Chamber of Commerce.

Karl Woschnagg, sekreterare

Karl är delägare i advokatfirman Wicker Hanf i Frankfurt am Main och arbetar med affärsjuridik med tonvikt på bolagsrätt, fastighetsrätt, arbetsrätt och entreprenadrätt.

Karl är sedan 1990 verksam i Tyskland och även tysk Rechtsanwalt. Han blev medlem i samfundet 2001.

Karl är också dalmas.

Björn Palm-Jensen, ledamot

Björn blev medlem i advokatsamfundet 1961. Sedan 1982 är Björn verksam i Paris. Han arbetar med affärsjuridik, fastighetsrätt, arvsrätt och skiljeförfarande.

Sedan 1996 är han delägare i advokatfirman Lassus & Associés.

Björn har tjänstgjort i Utlandsavdelningen under flera år och är en klippa i detta arbete.

Han är dessutom ordförande i föreningen Friskis & Svettis i Paris.

UllaKarin Hjalmarsson-Clark, *ledamot*

UllaKarin är verksam i London på advokatfirman Alexander Samuel & Co Solicitors, som arbetar med personskador, som inträffat över hela världen och där den skadelidande är bosatt i Europa.

UllaKarin är också medlem av the English Law Society.

UllaKarin har varit verksam i England sedan 1998 och tidigare arbetat bl.a. i Dallas med personskadefrågor.

Hon blev medlem av samfundet 2002.

Stefan Lindgren, *nyvald ledamot*

Stefan är verksam i Rom.

Han har endast velat lämna några korta uppgifter om sig själv, av vilka framgår att Stefan bl.a. arbetat på Åklagarmyndigheten i Stockholm och Delta Advokatbyrå.

Han blev medlem i samfundet 1993.

Vi hälsar Stefan välkommen.

Sabine von Uthmann, *nyvald ledamot*

Sabine är sedan 1989 verksam vid Advokatfirman Vingés kontor i Paris och arbetar med affärsjuridik. Hon har kompletterat sin svenska juristexamen med studier det sista året av fransk juristutbildning.

Sabine är medlem av advokatsamfundet i Paris och sedan 1995 i samfundet.

Hon springer maratonlopp!

Vi hälsar Sabine välkommen.

Jonas Koponen, *nyvald ledamot*

Jonas är verksam på Linklaters kontor i Bryssel.

Jonas är bl.a. listad som ledande advokat av Chambers Global inom Competition/Anti-trust.

Jonas är aktiv som föredragshållare inom EG-rätt och fristående rådgivare till den Europeiska kommissionen. Han blev medlem i samfundet 2002.

Vi hälsar givetvis också Jonas välkommen till styrelsen.

BIDRAG TILL NYHETSBRIVET

Bidrag, kommentarer och förslag till Utlandsavdelningens Nyhetsbrev samt information om adressändringar och nya medlemmar kan skickas till Mikaela Lassborn mikaelassborn@hotmail.com samt Utlandsavdelningens sekreterare Karl Woschnagg kwoschnagg@wicker-hanf.de.

Nyhetsbrevet har sammanställts av Mikaela Lassborn
E-Mail: mikaelassborn@hotmail.com